PRZEDSZKOLE INTEGRACYJNE NR 35 W CZĘSTOCHOWIE

JESTEŚMY RAZEM

Przedszkolaczek

Gazetka dla dzieci i rodziców

Nr 1 2022/2023

Gazetkę przygotowały:

Daria Bińkowska

Anna Krukowska

Jolanta Górska

Joanna Konstanciak

Marta Romanowska

Anna Kot

Julia Gusiew

Joanna Mackiewicz

Z życia przedszkola

30.08.2022 r.- w grupie I odbyło się spotkanie adaptacyjne, na którym wspólnie bawiły się maluszki ze swoimi rodzicami

01.09.2022 r.- Rozpoczęcie Roku Szkolnego

09.09.2022 r.- Paraolimpiada
W piątek dzieci z naszego przedszkola wzięły udział w Paraolimpiadzie na stadionie lekkoatletycznym.

15.09.2022 r.- Dzień Kropki

15 września obchodzimy święto kreatywności, czyli Międzynarodowy Dzień Kropki.

Tego dnia przedszkolaki z wszystkich grup tworzyły prace plastyczne, których motywem przewodnim była kropka.

20.09.2022 r.- Dzień Przedszkolaka
Każda grupa spędziła ten dzień na sportowo- dzieci uczestniczyły w zawodach na rowerkach i hulajnogach. Nie zabrakło też słodkiego poczęstunku.

22.09.2022 r.- wyjście 6-latków do Biblioteki Publicznej

23.09.2022 r.- Pierwszy Dzień Jesieni

23.09.2022 r.- Dzień Śliwki.
W każdej grupie wiekowej w tym dniu tematem przewodnim były śliwki.
Dzieci oglądały śliwki, porównywały ich wielkość, kształt oraz smakowały. Podsumowaniem zajęć było wykonanie pracy plastycznej pt.„Śliwka”.

25.09.2022 r.- Międzynarodowy Dzień Głuchych i Języka Migowego

Symbolem Głuchych jest motyl, najczęściej koloru niebieskiego, gdyż motyle są głuche. Skrzydła motyla natomiast symbolizują barwność i piękno PJM (Polskiego Języka Migowego), a trzepot skrzydeł odzwierciedla jego dynamikę i szybkość. Jest to ogólnie przyjęty, międzynarodowy znak Głuchych. Natomiast przyjętym kolorem symbolizujących Głuchych jest turkus. Kolor turkusowy jest symbolem zaufania, nadziei i wiary w siebie i innych ludzi.

27.09. 2022r. – Wizyta Policjantów

Policjanci przybliżyli dzieciom podstawowe zasady bezpiecznego poruszania się po drogach oraz przypomniał numery alarmowe. Dzieci otrzymały wskazówki, jak zachować się w sytuacji spotkania osoby obcej oraz ataku groźnego psa.

29.09.2022 r.- dzieci ze starszych grup (gr. III i IV) wybrały się do Filharmonii na audycję muzyczną

30.09.2022 r.- Dzień Chłopaka

30 września każda grupa świętowała obchody z okazji Dnia Chłopaka, odbyły się zajęcia koleżeńskie w grupie II i V oraz grupie III i IV.

Nie zabrakło tego dnia zabawy, śmiechu i upominków.

01.10.2022 r- Dzień Osób z Afazją Rozwojową

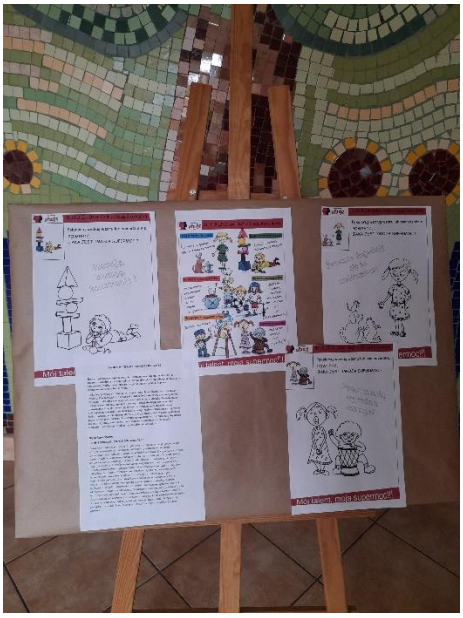

06.10.2022 r.- Sok warzywno-owocowy (grupa II)

07.10.2022 r.- Dzień Uśmiechu

Projekty i akcje do których przedszkole przystąpiło we wrześniu:

- **Ogólnopolski Projekt Edukacyjny „Gramy Zmysłami”**
- **Międzynarodowy Projekt Edukacyjny „Z kulturą mi do twarzy” (III edycja)**
- **Ogólnopolski Projekt Edukacyjny „Terapia ręki dla każdego” (II edycja)**
- **Ogólnopolski Projekt Edukacyjnym „Zabawa sztuką” (III edycja)**
- **Ogólnopolska Akcja „Pocztówkowy zawrót głowy”.**

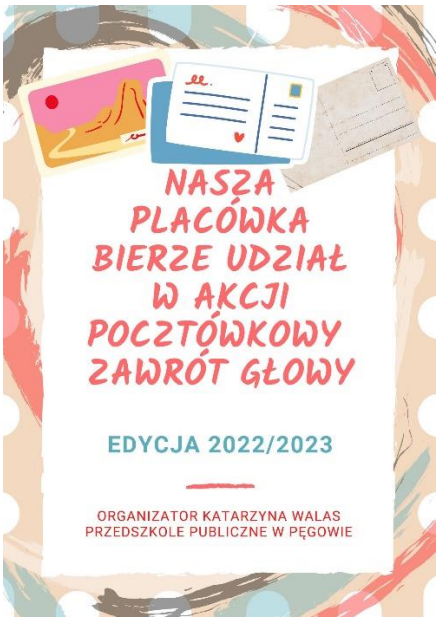

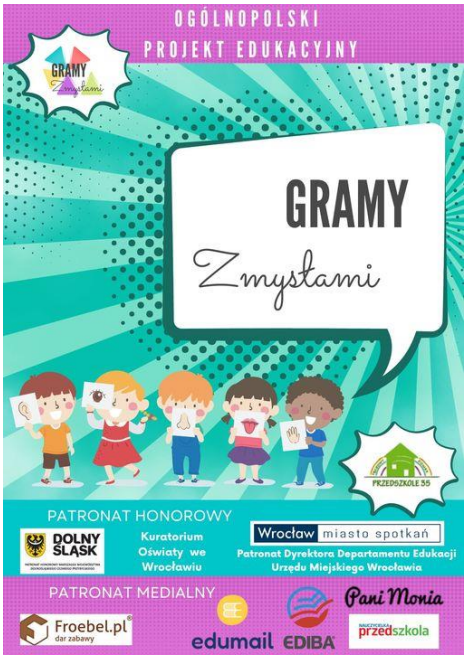

- **Ogólnopolska Akcja „Tydzień Bajek Polskich” 4 edycja**

PRAWA DZIECKA

„Dziecko ma prawo być sobą. Ma prawo do popełniania błędów. Ma prawo do posiadania własnego zdania. Ma prawo do szacunku. Nie ma dzieci – są ludzie." – Janusz Korczak

Na wniosek Rzecznika Praw Dziecka Marka Michalaka w dniu 7 listopada 2014 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej podjął uchwałę w sprawie ustanowienia dnia 20 listopada Ogólnopolskim Dniem Praw Dziecka

Wybrana data, czyli 20 listopada, nawiązuje do 1989 r. i przyjęcia przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych Konwencji o Prawach Dziecka. W uchwale posłowie podkreślili m.in., że to Polska już w 1978 r. przedstawiła projekt Konwencji i zaproponowała jej Komisji Praw Człowieka ONZ jej uchwalenie. „Był to niewątpliwie jeden z największych polskich sukcesów na arenie międzynarodowej. Przypominając szczególny wkład i rolę Polski w tworzeniu światowego systemu ochrony praw dziecka, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia dzień 20 listopada Ogólnopolskim Dniem Praw Dziecka" - wskazano w przyjętym w 2014 r. dokumencie.

Inicjatorami i współtwórcami Konwencji o Prawach Dziecka byli prawnicy z Państwowej Akademii Nauk zainspirowani myślą Janusza Korczaka, który jako pierwszy apelował o podmiotowe traktowanie najmłodszych. Jest to najbardziej rozpowszechniony dokument dotyczący praw człowieka; podpisały go wszystkie państwa na świecie i prawie wszystkie ratyfikowały - Polska w 1991 r.

Celem Ogólnopolskiego Dnia Praw Dziecka jest uświadamianie najmłodszym, że mają swoje prawa i powinni wiedzieć jak z nich korzystać, a dorosłym przypominanie, że nie tylko mają te prawa zawsze respektować, ale powinni także stać na ich straży i podejmować działania wzmacniające ich ochronę. Święto to ma również zachęcać do propagowania praw dzieci i edukacji na ten temat

Polska może poszczycić się bogatą tradycją związaną z promowaniem praw dziecka, począwszy od postaci Janusza Korczaka, cenionego na świecie działacza na rzecz godnego traktowania dzieci, po Ludwika Rajchmana, pomysłodawcę stworzenia międzynarodowej organizacji działającej na rzecz dzieci - UNICEF. Polska była również inicjatorem powstania Konwencji o prawach dziecka, gdyż przedłożyła Komisji Praw Człowieka ONZ jej pierwszy projekt.

O tym, jak ważne są w naszym kraju prawa dziecka świadczy również fakt, iż zostały one uwzględnione w Konstytucji Rzeczpospolitej Polskiej.

Dziecko powinno znać swoje prawa, rozumieć je i świadomie z nich korzystać. Państwo powinno traktować dziecko podmiotowo i bezwzględnie przestrzegać przysługujących mu praw.

Upowszechnianie wiedzy o prawach dziecka nie jest wymierzone przeciwko rodzicom. Zarówno rodzice, opiekunowie jak i nauczyciele powinni mieć świadomość, że prawa dziecka nie kolidują z prawami dorosłych, lecz się uzupełniają.

Zapisy zawarte w Konwencji o prawach dziecka są podstawą działalności UNICEF, który podejmuje starania, aby stanowiły one kanon zasad etycznych i standardów międzynarodowych postępowania wobec dzieci.

Akty prawne

Konwencja o Prawach Dziecka

Deklaracja Genewska

Deklaracja Praw Dziecka

Źródło: https://www.sejm.gov.pl/, https://unicef.pl/

Kącik logopedyczny

W tym numerze naszego „Przedszkolaczka” chciałam gorąco zachęcić do wspólnego śpiewania. Ta tradycyjna forma zabawy, rozrywki i wspólnego spędzania czasu jest ostatnio wypierana przez łatwo dostępne nagrania. W dzisiejszych czasach muzyka jest dostępna „na kliknięcie”. To doskonale, że mamy duży i łatwy dostęp do ogromnego bogactwa nagrań. Rodzi się jednak pokusa, by całkowicie zrezygnować ze śpiewu. A szkoda…. Bo we wspólnym śpiewaniu nie chodzi tylko profesjonalne wykonanie „Nie jestem muzykiem i czasem fałszuję to nie będę śpiewać wcale.” Śpiew ma wiele innych zadań. Wyraża nasze uczucia, pozwala nam odreagować, daje poczucie więzi i wspólnoty, przekazuje pewne treści i tradycje, to świetna zabawa i doskonała forma wspólnego spędzania czasu.

Śpiew pomaga także w korygowaniu wad mowy i zaburzeń słuchu, a przy tym uwrażliwia na cechy wspólne muzyki i mowy takie, jak: rytm, melodia, tempo, dynamika i barwa dźwięku.

Wspólny śpiew jest też wykorzystywany przez logopedów w **indywidualnej terapii logopedycznej.** Dzieci uczą się sprawnie wykonywać ćwiczenia oddechowe, fonacyjne, artykulacyjne, słuchowe. Poprzez takie ćwiczenia nabywają też prawidłowe nawyki artykulacyjne i ruchowe, co wpływa pozytywnie na doskonalenie koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej.

Śpiew można łączyć z ruchem takim jak ilustrujące treść ruchy lub taniec. Towarzyszący śpiewowi taniec, czy gesty (makroruchy), wpływają pośrednio na usprawnienie narządów mowy (mikroruchy).

Tak naprawdę nie trzeba znać specjalnych piosenek terapeutycznych. Nie ma znaczenia jaki utwór wykorzystamy. Możemy śpiewać piosenki dziecięce, turystyczne, biesiadne, religijne, czy rozrywkowe. Cokolwiek lubimy. Ważne, by „czuć” utwór i dobrze się nim bawić. Każdy z tych utworów ma swój tekst, rytm, melodię, tempo, dynamikę, czyli to wszystko, czego potrzebujemy, by stymulować rozwój naszego dziecka.

Dlatego śpiewajmy z naszymi dziećmi a nie tylko odtwarzajmy muzykę. Nie przejmujmy się, że nie zawsze nam wychodzi. Cieszmy się piosenkami, bawmy się nimi i zachęcajmy nasze dzieci do śpiewania.

Jesienny pociąg

Stoi pociąg na peronie -
żółte liście ma w wagonie
i kasztany, i żołędzie-
dokąd z nimi jechać będzie?

Rusza pociąg sapiąc głośno.
Już w przedziałach grzyby rosną,
a na półce, wśród bagaży,
leży sobie bukiet z jarzyn.

Pędzi pociąg lasem, polem
pod ogromnym parasolem.
Zamiast kół kalosze ma,
za oknami deszcz mu gra.

O, zatrzymał się na chwilę!
Ktoś w wagonie drzwi uchylił
potoczył w naszą stronę
jabłko duże i czerwone.

Dorota Gellner

designed by freepik

Kącik kulinarny

SKŁADNIKI

20 PORCJI

- **250 g** PUREE Z PIECZONEJ DYNI
- **200 g masła**
- **1 szklanka cukru**
- **1 opakowanie cukru wanilinowego**
- **skórka starta z 1 pomarańczy lub 2 mandarynek**
- **3 jajka, oddzielnie żółtka od białek**
- **225 g mąki pszennej**
- **1 łyżeczka proszku do pieczenia**
- **1 łyżeczka sody oczyszczonej**

POLEWA

- **50 g białej czekolady lub 5 łyżek cukru pudru**

PRZYGOTOWANIE

- Tortownicę o średnicy **23 - 24 cm** posmarować masłem, spód wyłożyć papierem do pieczenia. Przygotować puree z dyni (PRZEPIS) - ma ono mieć gęstość śmietany i być lekko ciepłe lub w temp. pokojowej.
- Piekarnik nagrzać do **180 stopni C.**
- Do garnka włożyć pokrojone na kawałeczki masło, roztopić na małym ogniu co chwilę mieszając (nie podgrzewać za mocno). Dodać cukier oraz cukier wanilinowy i wymieszać. Odstawić z ognia.
- Mus z dyni włożyć do miski, dodać skórkę z pomarańczy, wlać roztopione masło z cukrem i wymieszać. Odłożyć pół szklanki otrzymanej masy na polewę. Do reszty dodać żółtka i wymieszać.
- Białka ubić na sztywną pianę. Do oddzielnej miski przesiać mąkę i wymieszać ją z proszkiem do pieczenia oraz sodą.
- Delikatnie połączyć składniki suche oraz mokre - mieszać wolno łyżką, tylko do połączenia się składników, pod koniec wmieszać delikatnie pianę z białek.
- Masę wyłożyć do tortownicy. Wstawić do nagrzanego piekarnika i piec przez **ok. 40 - 45 minut** lub do suchego patyczka. Wyjąć z piekarnika i ostudzić.
- **Polewa:** do odłożonej masy dodać roztopioną czekoladę lub cukier puder, wymieszać. Polać po cieście gdy będzie już ostudzone

Źródło https://www.kwestiasmaku.com/zielony_srodek/dynia/ciasto_dyniowe/przepis.html

Wartości odżywcze dyni

Już 500 lat p.n.e. Hipokrates powiedział: Twoje pożywienie będzie Twoim lekarstwem. Natura sama oferuje wspaniałe dary, pożywienie, lekarstwa i źródła sił życiowych!

Szczególnie cenna jest dynia o pomarańczowym miąższu – im kolor miąższu intensywniejszy, tym więcej w nim witamin. Dynie zawierają ich stosunkowo dużo: A, B1, B2, C, PP, ponadto składniki mineralne, zwłaszcza fosfor, żelazo, wapń, potas i magnez oraz mnóstwo beta-karotenu, który w organizmie przekształca się w witaminę A. Zapobiega ona krzywicy u dzieci, wzmacnia wzrok, chroni przed nowotworami. Wraz z witaminą E wspaniale wpływa na cerę – utrzymuje odpowiednią wilgotność skóry i zwalcza niszczycielskie wolne rodniki.

Dynia bogata jest również w białko. W dodatku nie tuczy! Mimo że to owoc brzuchaty, należy do niskokalorycznych. Dzięki dużej zawartości celulozy pomaga w kuracjach odchudzających. Dynia przyśpiesza przemianę materii, dzięki czemu organizm pozbywa się nagromadzonych tłuszczów. **Zawiera także pektyny i kwasy organiczne.**

Gotowana lub surowa dynia pomaga w nieżytach przewodu pokarmowego, przy uporczywych zaparciach, chorobach krążenia z towarzyszącymi im obrzękami i schorzeniach wątroby. Nawet dla tzw. delikatnych żołądków dynia rozgotowana jest lekkostrawna i łatwo przyswajalna.

Dynia jest zalecana jako środek ogólnie odkwaszający, moczopędny, żółciopędny. Podaje się ją rekonwalescentom, pomaga bowiem odzyskać siły po ciężkiej chorobie.

Olej z pestek dyni

Tłoczony na zimno olej z pestek ma ciemnozielono-brązowy kolor oraz orzechowy zapach i smak. Jest lekkostrawny. W przewadze zawiera kwas linolowy i olejowy oraz witaminy: E, B1, B2, B6, duże ilości witamin A, C i D, jest bogaty jest w beta-karoten, potas, selen i cynk. Tłuszcze zawarte w pestkach dyni zaliczają się do pełnowartościowych tłuszczów roślinnych. Około 80% kwasów tłuszczowych to kwasy nienasycone, z czego 50-60% to wielokrotnie nienasycone. Kwasy nienasycone są niezbędne dla organizmu, są niezbędnym elementem do budowy witaminy D, hormonów, a także ścianek komórkowych. Olej z pestek dyni tłoczony jest na zimno, dzięki czemu nienasycone kwasy tłuszczowe nie ulegają rozkładowi, a olej zachowuje wszystkie właściwości odżywcze. Powinno się go używać do sałatek, gotowanych warzyw i innych potraw przygotowywanych na zimno. Powinien być przechowywany w chłodnym i ciemnym miejscu. Nie powinno się go ogrzewać.

Źródło: https://dziecisawazne.pl/wszystko-co-musimy-wiedziec-o-dyni/

"Eko-potrawy"

ZUPA KREM Z MARCHWI

Dla 6 osób
Całkowity czas przygotowania: 45 minut

Składniki:

130 g orzechów nerkowca – uprażonych na patelni, posiekanych
45 g masła
4 duże marchewki- obrane i pokrojone w talarki
2 średnie cebule posiekane
1 łyżka cukru
litr bulionu warzywnego
1 kawałek imbiru
szczypta ziół prowansalskich
sól i pieprz
zielona pietruszka / kolendra do dekoracji

Przygotowanie:

W dużym garnku rozpuść masło. Kiedy zacznie "śpiewać" – dodaj pokrojoną marchew i cebulę. Smaż 5-6 minut, a następnie dodaj szczyptę ziół prowansalskich.
Dodaj cukier, połowę porcji orzechów nerkowca (70 g) i smaż minutę, mieszając. Po chwili dodaj drobno pokrojony imbir i dalej podsmażaj. Następnie dodaj bulion. Doprowadź do wrzenia, a następnie gotuj na wolnym ogniu 20 minut.
Gdy marchewka stanie się miękka, zmiksuj całość do kremowej konsystencji i jeszcze raz zagotuj. Dodaj do tego sól i pieprz do smaku oraz resztę posiekanych orzechów. Udekoruj kilkoma orzeszkami nerkowca i zieloną pietruszką lub kolendrą.

Kącik psychologiczny

W przedszkolach sporo uwagi poświęca się kształtowaniu umiejętności samoobsługowych dzieci. Każda nauczycielka stara się możliwie szybko nauczyć dzieci samodzielności oraz dbałości o ład i porządek. Te umiejętności są bowiem bardzo ważne dla funkcjonowania dziecka w każdym wieku.

Małe dziecko lepiej zaadaptuje się w przedszkolu, kiedy rozpoczynając swoją przygodę z przedszkolem, potrafi samodzielnie zasygnalizować i załatwić swoje potrzeby, w tym fizjologiczne. Kiedy dziecko sprawnie radzi sobie w tym zakresie, wizyta w toalecie przedszkolnej – jako nowym miejscu – jest dla niego sprawą naturalną. Dziecko nie jest narażone na zmoczenie bielizny lub na przykład ból brzucha wywołany wstrzymywaniem wypróżnienia. Dziecko, które sprawnie i samodzielnie spożywa posiłki, ma możliwość w sposób spokojny i skuteczny zaspokoić swój głód, w sposób komfortowy – zje ciepły posiłek. Malucha, który potrafi samodzielnie ściągnąć i założyć obuwie oraz odzież wierzchnią, nie omija w przedszkolu ani chwila dobrej wspólnej zabawy.

Zanim pierwszy raz dziecko zapakuje plecak do szkoły, powinno osiągnąć taki stopień samodzielności, który pozwoli mu na dobre funkcjonowanie na nowym szczeblu edukacji. To właśnie samodzielność sprawi, że już od pierwszych dni bez trudu poradzi sobie z nawiązaniem właściwych relacji z nauczycielem i rówieśnikami. Dzieci samodzielne mają w szkole więcej możliwości do wykazania się swoimi umiejętnościami, a to buduje przekonanie o własnych umiejętnościach, zachęcając do efektywnej nauki. Rozwinięta aktywność własna zapewni też dobrą pracę podczas lekcji – zdolność do skupienia się na wykonywanym zadaniu, umiejętność zadawania pytań czy cierpliwość w czekaniu na swoją kolej. Wcześniejszy skuteczny trening samodzielności umożliwi dziecku coraz większą kontrolę nad własnym działaniem i ułatwi radzenie sobie z coraz większymi wymaganiami, jakie stawia przed nim szkoła, a później dorosłe życie.

Samodzielność jest ważna dla dziecka, ponieważ…

- wpływa korzystnie na samoocenę dziecka;
- kształtuje w dziecku wiarę w siebie i w swoje możliwości;
- uodparnia dziecko na trudności i niepowodzenia;
- pomaga dziecku wytrwale dążyć do celu;
- chroni dziecko przed wyuczoną bezradnością;
- stanowi o poczuciu sprawczości i skuteczności u dziecka;
- sprawia, że dziecko czuje się dobrze samo ze sobą i że potrafi być z siebie zadowolone;
- wspiera rozwój logicznego myślenia;
- daje dziecku radość i satysfakcję;
- stanowi dla dziecka swoisty napęd do rozwoju;
- czyni świat jeszcze bardziej ciekawym dla dziecka;
- pomaga dziecku dojrzewać;
- zwiększa umiejętności społeczne dziecka – ułatwia mu funkcjonowanie w grupie;

- ułatwia dziecku codzienne życie, zapobiegając niepotrzebnej frustracji;
- ułatwia także rodzicom codzienne życie, chroniąc dziecko przed ich frustracją.

Uczenie dzieci samodzielności często bywa czasochłonne i trudne dla dorosłych. Każdemu z nas zdarzają się sytuacje, kiedy:

- dorosły się spieszy, a dziecko chce zrobić coś samodzielnie – dorosły może mieć pokusę, by je wyręczyć, aby zyskać na czasie;
- dziecko chce zrobić coś samodzielnie, a nie może sobie z tym poradzić, więc pojawia się u niego frustracja i złość – dorosły nie lubi tej frustracji, stara się więc wyręczyć dziecko, aby uniknąć oglądania manifestacji dziecięcej złości;
- dziecko upiera się, żeby wykonać coś samodzielnie, ale efekt, jaki jest w stanie osiągnąć, nie zadowala dorosłego – innymi słowy, nie jest perfekcyjny – dorosły woli to zrobić po swojemu, „naprawia" (przecież dziecko jest jego wizytówką…);
- dorosły we wszystkim wyręcza dziecko i dzięki temu czuje się potrzebny.

Pamiętajmy, że dziecko daje sygnały, kiedy zaczyna być gotowe na poszczególne samodzielne kroki. Na przykład, kiedy roczny maluch, stojąc przy stoliku przytrzymuje się rękami, niespodziewanie puszcza stolik i próbuje wykonać samodzielny krok, kiedy dwulatek sięga po kubek, aby się napić, kiedy próbuje samodzielnie jeść zupę łyżką lub założyć buty, kiedy czterolatek chce samodzielnie posmarować kanapkę dżemem – to są dla nas sygnały oznaczające „ja chcę spróbować sam". Wówczas pomożemy dziecku stając obok, asekurując je i z dumą podziwiając oraz chwaląc jego starania i osiągnięcia.

Skuteczne kształtowanie dobrych nawyków u dzieci wymaga współpracy między przedszkolem i rodzicami. Wspólnym zadaniem domu i przedszkola jest ukształtowanie czynności samoobsługowych u dzieci tak, aby potem przekształciły się one w nawyki. Żeby tak się mogło stać, wszyscy dorośli muszą pamiętać, jak ważne w nauce samodzielności są:

- **Zadowolenie z każdego przejawu samodzielności dziecka.** Dorosły nie może ciągle poprawiać, strofować i pokazywać miną że „jest nie tak". Kiedy człowiek zaczyna się czegoś uczyć, na początku zawsze jest niezdarny i nieuważny. Nadmierne korygowanie dziecięcych czynności spowoduje, że dziecko skojarzy czynność, której ma się nauczyć, z niezadowoleniem dorosłego i przykrymi doznaniami. Zamiast ćwiczyć, będzie unikać wykonywania tego, czego wymaga dorosły. Przewidując przykrości, będzie też bronić się płaczem i wstrzymywaniem się od działania. Cierpliwość. Nie udało się raz, to nic. Trzeba pochwalić dziecko za wysiłek i tak długo ćwiczyć – podpowiadać czynności, zachęcać do ich wykonania, podtrzymywać w dążeniu do celu – aż dziecku uda się je wykonać. Nie wolno zapomnieć o okazaniu radości z dziecięcego sukcesu i zachęcać do samodzielnego powtarzania.
- **Systematyczność i konsekwencja**. Bez tego nie da się przekształcić czynności samoobsługowych w nawyki. Przykładem mogą być kłopoty z systematycznym myciem zębów. Mimo „smacznych past", samo szczotkowanie zębów jest mało przyjemne. Nic dziwnego, że o konieczności mycia zębów trzeba dzieciom ciągle przypominać. Nawyk mycia zębów ukształtuje się dopiero po latach nakłaniania dzieci do codziennego dbania o higienę jamy ustnej. Podobnie jest z innymi nawykami higienicznymi. Nie należy oczekiwać od dziecka, że odczuje dyskomfort z powodu nieumycia rąk, nóg czy też twarzy itd. Nie ma rady – dorosły musi ciągle pilnować, przypominać i chwalić, gdy dziecko samo chce zadbać o siebie i swój wygląd. Tylko w taki sposób można doprowadzić do ukształtowania nawyków higienicznych.

Najważniejsze nawyki, które warto kształtować u przedszkolaka:

Pomaganie innym. Wiek przedszkolny jest najlepszym okresem dla kształtowania potrzeby niesienia pomocy innym. W tym czasie dziecko chce być usłużne i jest chętne do pomocy. Wystarczy pomaganie innym skojarzyć z przyjemnymi przeżyciami. Dorośli mają więc okazywać radość – nawet przesadnie – gdy dziecko stara się pomóc, nawet wówczas, gdy czyni to niezdarnie. Trzeba także w obecności dziecka głośno opowiadać o tym, co dobrego ono zrobiło, a także jakie jest to ważne i potrzebne.

Nawyk dbałości o to, aby rzeczy były na swoim miejscu. Czynności porządkowe mają swoją logikę i dziecko musi to zrozumieć. Dlatego trzeba wielokrotnie organizować wspólne sprzątanie w następujący sposób:

- najpierw pomóc dziecku dostrzec bałagan i uświadomić wynikające z tego kłopoty;
- następnie pokazać dziecku, co i jak trzeba zrobić, a potem podpowiadać mu kolejne czynności;
- na zakończenie okazywać dziecku radość, gdy uda mu się coś sensownie wykonać; nie karcić dziecka i wstrzymywać się od ciągłego poprawiania.

Nawyk poszanowania czyjegoś wysiłku, a także dbania o to, aby innym nie sprawiać kłopotów. Dotyczy to zwyczajnych i codziennych spraw. Dziecko musi wiedzieć, że:

- trzeba wytrzeć buty, bo się nabrudzi i mama będzie musiała umyć podłogę, a to jest trudna praca;
- należy zamykać drzwi, bo otwarte drzwi przeszkadzają innym;
- po posiłku naczynia odnosi się (lub odstawia) we wskazane miejsce;
- nie można rozrzucać przedmiotów, bo robi się bałagan i później trzeba sprzątać.

Nawyk właściwego zachowania się przy stole i kształtowanie dobrych manier przy jedzeniu. Dotyczy to wszystkich czynności wykonywanych w trakcie spożywania posiłków, a więc:

- nakrywania do stołu i sprzątania po każdym posiłku;
- siadania przy stole: dziecko ma umieć bez upominania usiąść właściwie na krześle i rozumieć, po co usiadło przy stole i czego się od niego oczekuje.

Złe nawyki tworzą się wówczas, gdy jedzenie mylone jest z zabawą. Na przykład: dorosły zabawia dziecko i odwraca jego uwagę od jedzenia, aby móc co chwilę wcisnąć mu coś do ust lub dorośli biegają za dzieckiem z łyżką pokarmu.

Nawyk bezkonfiktowego układania się do snu. Zasypianie będzie dla dziecka łatwiejsze, gdy dorośli zadbają o jego poczucie bezpieczeństwa. Dlatego warto stworzyć ceremoniał zakończenia dziecięcego dnia i udania się na spoczynek. Najlepiej, jeżeli czynności są stale wykonywane w tej samej kolejności. Układanie do snu musi być sytuacją wyciszającą i miłą dla dziecka. Na polecenie dorosłego dziecko powinno umieć zakończyć zabawę, rozbierać się i myć.

Nawyk radosnego budzenia się. Miłe nastawienie do świata od tego właśnie zależy. Dlatego budzenie się powinno być dla dziecka radosne. Nawyku radosnego budzenia nie da się załatwić nakazem. Radosne budzenie trzeba wymodelować. Dorosły uśmiechem „zaraża" dziecko, a potem razem cieszą się z tego, że zaczyna się wspólny dzień. Jeżeli ranek zaczyna się od pośpiechu i pokrzykiwania, to cały dzień wypełniony jest niepokojem i zdenerwowaniem, bez widocznej przyczyny

Nawyk właściwego zachowania się w ubikacji. Oprócz nauki sygnalizowania potrzeb fizjologicznych pamiętajmy o nauce korzystania z toalety i mycia rąk.

Nawyk samodzielnego rozbierania i ubierania się, a także dbania o swoje ubrania. Starsze przedszkolaki powinny nie tylko samodzielnie ubrać się i rozebrać, ale też złożyć ubranie i odłożyć na właściwe miejsce.

Przygotowano na podstawie:
Agata Wawer, *Gdy nadejdzie czas – czyli o samodzielności,* BLIŻEJ PRZEDSZKOLA 2011
Ewa Zielińska, *Kształtowanie czynności samoobsługowych,* BLIŻEJ PRZEDSZKOLA 2018
Agnieszka Wentrych, *Zanim wkroczy specjalista… Jak pomóc przedszkolakowi w trudnych sytuacjach.*

Kącik języka angielskiego

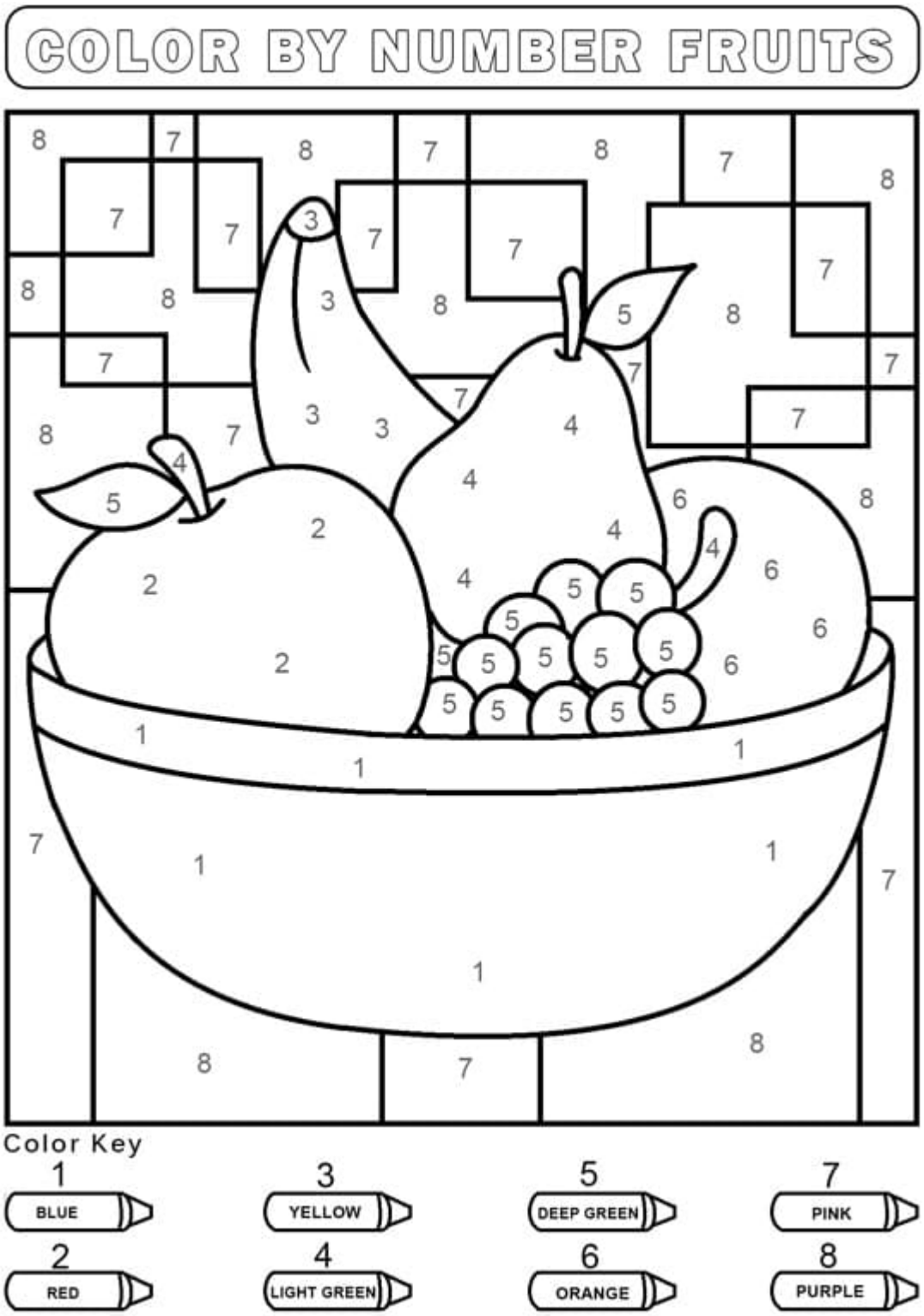

Pokoloruj zgodnie z instrukcją: Blue- niebieski, Yellow- żółty, deep green- ciemnozielony, pink różowy, red-czerwony, light green- jasnozielony, orange- pomarańczowy, Purple- fioletowy

Źródło: https://coloringonly.com/

KARTY PRACY

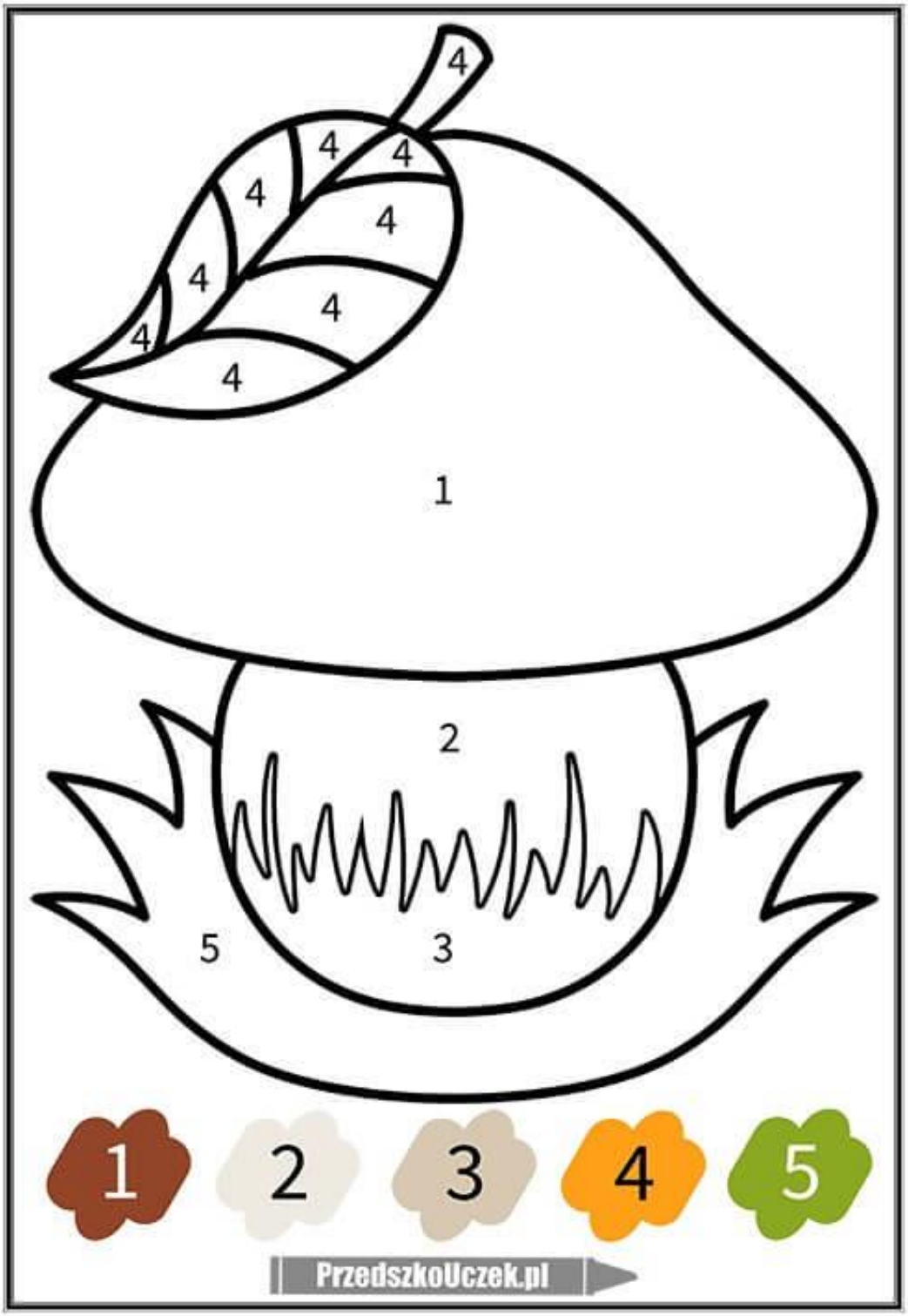

Policz dary jesieni i zapisz wynik

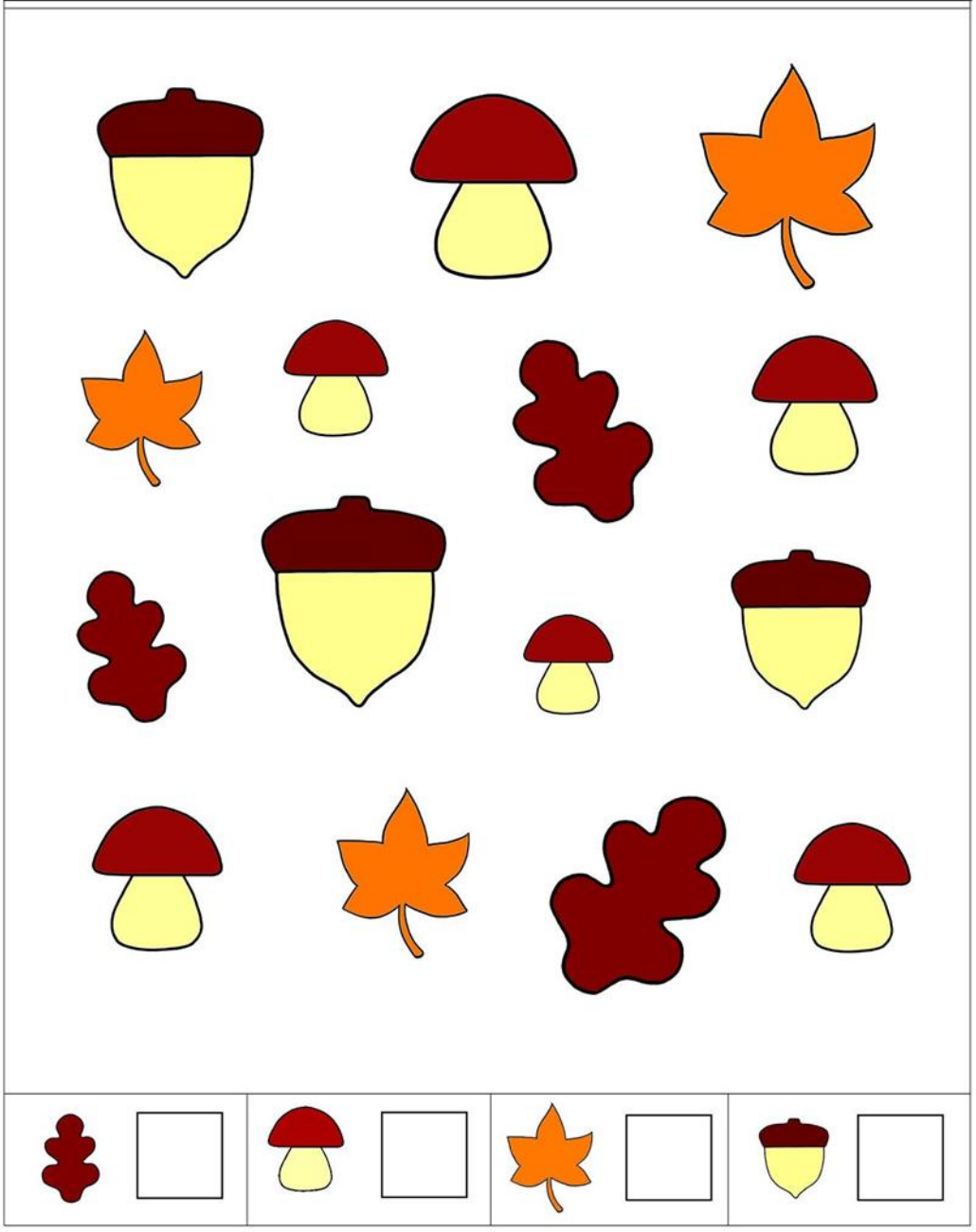

www.spiewajzania.com

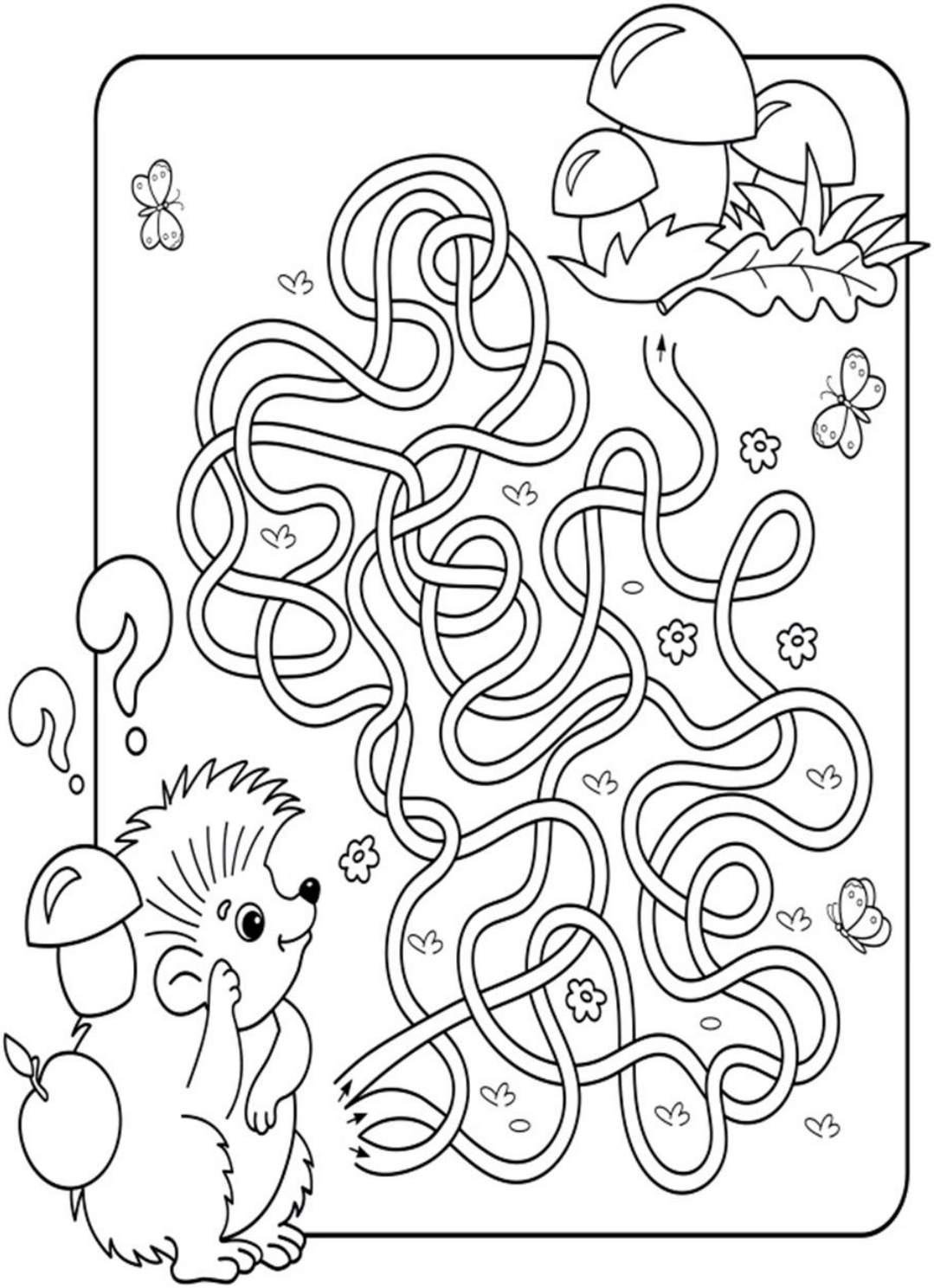

Kwiecien Academy

Źródło:

www.spiewajzania.com

www.kwiecien.academy

www.przedszkouczek.pl

www.miastodzieci.pl